

©Documentul a fost pus la dispoziție cu sprijinul al Institutului European din România” (www.ier.ro). Permisuniunea de a republica această traducere a fost acordată exclusiv în scopul includerii sale în baza de date HUDOC.

©The document was made available with the support European Institute of Romania (www.ier.ro). Permission to re-publish this translation has been granted for the sole purpose of its inclusion in the Court’s database HUDOC.

Othman (Abu Qatada) împotriva Regatului Unit - 8139/09

Hotărârea din 17.01.2012 (Secția a IV-a)

Art. 6

Expulzare

Art. 6 § 1

Proces echitabil

Risc real ca probele obținute prin torturarea unor terți să fie admise ca probe în noul proces al reclamantului: *expulzarea ar constitui o încălcare*

În fapt – Reclamantul, de naționalitate iordaniană, a sosit în Regatul Unit în 1993 și a obținut azil aici. Acesta a fost ținut în detenție în perioada 2002-2005 în temeiul Legii din 2001 privind securitatea și lupta împotriva criminalității și a terorismului. După eliberarea sa, i s-a comunicat un ordin de expulzare emis de ministrul de Interne (*Secretary of State*). Între timp, în 1999 și 2000, reclamantul a fost condamnat în lipsă în Iordania pentru participare la atentate cu bombă și deținere de explozivi. În ambele procese care s-au încheiat cu condamnările respective, proba decisivă au constituit-o depozițiile incriminatoare făcute de doi coînculpați, care ulterior au declarat că au fost torturați. În 2005, guvernul britanic și cel iordanian au semnat un memorandum de înțelegere care prevedea un număr de asigurări privind respectarea normelor stabilite de dreptul internațional al drepturilor omului în toate cazurile în care o persoană ar fi returnată dintr-un stat în celălalt. Memorandumul prevedea totodată că orice persoană returnată beneficiază rapid și periodic de vizite din partea unui reprezentant al unui organism independent desemnat de comun acord de cele două guverne. Centrul Adaleh de studii în materie de drepturile omului a semnat astfel un acord-cadru cu guvernul britanic în acest scop. În speță, s-au ridicat întrebări suplimentare privind un eventual nou proces, întrebări care au fost adresate guvernului iordanian, iar acesta a răspuns la ele. Reclamantul a atacat decizia de expulzare, însă instanțele britanice, după ce au examinat cu atenție capetele de cerere, i-au respins acțiunea.

În drept – Art. 6: Reclamantul se plânge că, în cazul retrimiterii sale în Iordania, noul său proces ar constitui o denegare flagrantă de dreptate, mai ales din cauza admiterii probelor obținute prin tortură. Curtea observă că, pentru a exista o denegare flagrantă de dreptate, nu este suficient ca procedurile de judecată să prezinte nereguli sau o lipsă a garanțiilor de natură să constituie o încălcare a art. 6 dacă acestea există chiar în statul contractant. Este nevoie de o nerespectare a principiilor procesului echitabil care să fie atât de fundamentală încât să constituie o anihilare a dreptului garantat de această dispoziție ori să distrugă însăși esența acestuia. În această privință, Curtea subliniază că admiterea unor declarații obținute prin tortură ar fi vădit contrară nu numai art. 6 din Convenție, ci și normelor fundamentale ale procesului echitabil stabilite de dreptul internațional, dând așadar procesului un caracter imoral, ilegal și total imprevizibil în privința rezultatului acestuia. Admiterea probelor obținute prin tortură în cadrul unui proces penal ar reprezenta așadar o denegare flagrantă de

dreptate. Depozițiile incriminatoare în cauza reclamantului au fost făcute de doi martori diferiți, care au fost loviți amândoi la tălpile picioarelor – tehnică cunoscută sub numele de *falaka* – exclusiv în scopul obținerii de informații. Curtea a avut deja ocazia să examineze această formă de rele tratamente și a încadrat-o fără nicio ezitare ca fiind tortură. De asemenea, folosirea probelor obținute prin tortură este o practică răspândită în Iordania, iar garanțiile juridice oferite de dreptul iordanian par să aibă puțină valoare în practică. Desigur, reclamantul ar putea contesta admisibilitatea depozițiilor incriminatoare obținute prin tortură, însă i-ar fi foarte greu să se prevaleze de această posibilitate la câțiva ani după faptele în cauză și în fața unei instanțe care de regulă respinge astfel de afirmații. Dat fiind că reclamantul a prezentat dovezi concrete și incontestabile că într-adevăr coinculpații săi au fost torturați, acesta a îndeplinit criteriile necesare în materie de probe pe care trebuia să le îndeplinească pentru a demonstra existența unui risc real de a suferi o denegare flagrantă de dreptate în cazul retrimiterii sale în Iordania.

Concluzie: expulzarea ar constitui o încălcare (unanimitate).